

COMMISSIE VOOR HET
BEDRIJFSLEVEN, HET
WETENSCHAPSBELEID, HET
ONDERWIJS, DE NATIONALE
WETENSCHAPPELIJKE EN
CULTURELE INSTELLINGEN, DE
MIDDENSTAND EN DE
LANDBOUW

van

DINSDAG 3 FEBRUARI 2009

Namiddag

COMMISSION DE L'ECONOMIE,
DE LA POLITIQUE SCIENTIFIQUE,
DE L'EDUCATION, DES
INSTITUTIONS SCIENTIFIQUES
ET CULTURELLES NATIONALES,
DES CLASSES MOYENNES ET DE
L'AGRICULTURE

du

MARDI 3 FEVRIER 2009

Après-midi

De behandeling van de vragen en interpellaties vangt aan om 16.18 uur. De vergadering wordt voorgezeten door mevrouw Liesbeth Van der Auwera.

Le développement des questions et interpellations commence à 16.18 heures. La réunion est présidée par Mme Liesbeth Van der Auwera.

01 Question de M. Olivier Destrebecq au ministre pour l'Entreprise et la Simplification sur "les pompes à essence low cost" (n° 10150)

01 Vraag van de heer Olivier Destrebecq aan de minister voor Ondernemen en Vereenvoudigen over "de low cost tankstations" (nr. 10150)

01.01 **Olivier Destrebecq** (MR): Monsieur le ministre, une nouvelle chaîne de stations-services promet les prix les plus bas. "La pompe du peuple"/"De pomp van het volk" a ouvert il y a quelques semaines sa première filiale à Alost. Elle compte ouvrir encore une dizaine d'autres stations sans pompiste cette année en Flandre.

L'entreprise ne garantit pas seulement les prix les plus bas mais veut aussi distribuer à la fin de l'année ses bénéfices aux clients. Elle fonctionne selon l'un des principes de Ryanair: la plus grande partie de leurs bénéfices provient de la publicité placée sur les stations-services et les appareils de distribution de boissons ou de friandises qui y sont installés.

Les bénéfices de la vente de carburants seront ristournés aux clients fidèles. Ceux qui veulent participer aux bénéfices doivent s'inscrire sur le site internet de l'entreprise. À chaque fois qu'ils feront le plein et payeront avec une carte type Bancontact, cela sera enregistré. À la fin de l'année comptable, le bénéfice sera partagé proportionnellement à la quantité d'essence achetée. Plus on consomme, plus on achète et plus le bénéfice sera important. Nous sommes ici entrés dans l'ère des pompes à essence low cost.

Monsieur le ministre, quel est votre sentiment quant à ce nouveau type de pompes à essence? Cette entreprise peut-elle garantir la même qualité des produits et le même niveau de sécurité que les autres stations-services? Des contrôles spécifiques sont-ils envisagés?

Le système de retour des bénéfices n'est-il pas un moyen détourné d'obtenir un maximum d'informations sur les consommateurs? Qu'en est-il du respect de la vie privée? Y aura-t-il un suivi pour garantir que les bénéfices seront bien ristournés aux clients?

Si ce type de pompes à essence devait s'étendre à tout le territoire, nous pourrions également penser que, plus un client consomme, plus il a de retour de bénéfices. Nous irions donc à contresens par rapport à la problématique environnementale.

01.02 Vincent Van Quickenborne, ministre: Madame la présidente, cher collègue, en tant que ministre responsable de l'Économie, je ne peux qu'applaudir toute initiative qui fait preuve d'esprit d'entreprise, spécialement en ces temps de crise, qui s'inscrit dans les principes du libre marché, favorise la concurrence et est au profit des consommateurs.

Dès que ces stations-services low cost seront enregistrées dans la banque de données du FAPETRO, elles seront contrôlées au même titre que n'importe quelle autre pompe. FAPETRO prélève environ 270 échantillons par semaine et les stations sont visitées en moyenne une fois par an, voire plus si un problème de qualité de produits est détecté.

Il est compréhensible qu'un système de restitution au moyen d'outils informatiques nécessite la récolte d'un certain nombre de données à caractère privé. Il est évident qu'une telle récolte doit se faire dans le respect des règles en matière de protection de la vie privée. A ce sujet, je vous renvoie à la Commission de la protection de la vie privée qui doit veiller au respect de ces règles.

Rien ne s'oppose à la vente à des prix bas ou à la restitution du bénéfice si ce n'est la règle contenue dans la loi sur les pratiques du commerce interdisant la vente à perte.

Il est évident que l'entreprise devra respecter ses engagements en matière de remboursement des bénéfices et devra, à tout moment, être en mesure de fournir la preuve de ses observations. Dans le cas contraire, il s'agira – et c'est mon domaine – de pratiques commerciales trompeuses en application de l'article 94 de la loi sur les pratiques du commerce. Une telle pratique constitue une pratique commerciale déloyale. Comme le vendeur concerné affirme vendre au prix le plus bas, il en sera de même si le niveau de prix de la concurrence est moins élevé. En cas d'infractions aux règles précitées ou en cas de plaintes, les services de la Direction générale Contrôle et Médiation (section économique) pourront intervenir suivant les dispositions contenues dans la loi sur les pratiques de commerce.

En ce qui concerne votre dernière question, il me semble que le consommateur, bien qu'il obtienne la réduction de prix conséquente octroyée par le vendeur en question continuera à considérer les prix des carburants comme étant élevés. Il ne sera pas incité à parcourir par ce biais plus de kilomètres. Il profitera sans aucun doute de cette opportunité pour réduire ses dépenses.

01.03 Olivier Destrebecq (MR): Monsieur le ministre, je ne peux que vous remercier pour l'ensemble des réponses apportées aux différentes questions, en espérant qu'à l'avenir toutes les conditions, notamment celle relative au respect de la vie privée, seront respectées.

Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

02 Vraag van de heer Michel Doomst aan de minister voor Ondernemen en Vereenvoudigen over "de directie Statistiek van de FOD Economie" (nr. 10376)

02 Question de M. Michel Doomst au ministre pour l'Entreprise et la Simplification sur "la direction Statistique du SPF Économie" (n° 10376)

02.01 Michel Doomst (CD&V): Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, ik ben een beetje nieuwsgierig naar de juiste technische achtergrond van de discrepantie, wetend dat wij allemaal bekommerd zijn om elke morzel grond in Vlaanderen, en u als goede Vlaming zeker ook.

De FOD Economie zegt immers in de directie Statistiek dat Vlaanderen 1.352.000 ha groot is, maar volgens de Vlaamse regering blijkt dat 7.500 ha meer te zijn, namelijk 1.359.500 ha. Naar het schijnt is dat verschil te wijten aan de nauwkeurigheid van de technieken die worden toegepast.

Mijnheer de minister, kunt u dat verschil nader toelichten en verklaren?

Welke gevolgen hebben die technieken voor de rest van het land?

02.02 Minister Vincent Van Quickenborne: Mevrouw de voorzitter, mijnheer Doomst, het verschil van 7.500 ha behelst een afwijking van 0,005%.

De gegevens van het NIS, dus de directie Statistiek, worden meegedeeld door de algemene administratie Patrimoniumdocumentatie, die onder meer het vroegere kadaster omvat van de FOD Financiën, zoals dat wettelijk is bepaald. Die administratie heeft de officiële opdracht om de grenzen van ons land te bepalen en de oppervlakte van de administratieve entiteiten vast te leggen. Die gegevens gelden voor de administratie als de referentiecijfers en worden dan ook als zodanig gepubliceerd.

Om verdere uitleg te kunnen verschaffen over het verschil, zouden in de eerste plaats de verschillende parameters gekend moeten zijn die door Vlaanderen gehanteerd werden om tot die conclusies te komen.

Persoonlijk denk ik dat de verklaring te vinden is in wat door het kabinet van Vlaams minister Van Mechelen onlangs werd meegedeeld, en ik citeer: "Door een stukje zee dat in België land is geworden".

Dat is één verklaring, maar de belangrijkste aanpassing is het gevolg van verfijnde technieken van oppervlaktemetingen die efficiënter in hectaren kunnen worden omgezet.

Vlaanderen is dus niet groter geworden, althans niet in de realiteit, maar wel in de cijfers. Er blijkt gewoon 7.500 ha Vlaanderen méér te zijn dan vroeger werd gemeten. Het is dus niet alleen een groter West-Vlaanderen, dankzij Zeebrugge, maar ook een groter Vlaanderen, wat mij uiteraard tevreden stemt.

02.03 Michel Doomst (CD&V): Mijnheer de minister, we voelen dan toch, zelfs zonder dat wij het echt bewust weten, dat Vlaanderen groeit. Het is interessant om weten dat blijkbaar via verfijndere meettechnieken die resultaten worden bekomen. Hopelijk vinden we in de toekomst nog meer verfijnde technieken om Vlaanderen nog meer te doen groeien.

*Het incident is gesloten.
L'incident est clos.*

03 Vraag van de heer Michel Doomst aan de minister voor Ondernemen en Vereenvoudigen over "het telefoonboek" (nr. 10377)

03 Question de M. Michel Doomst au ministre pour l'Entreprise et la Simplification sur "l'annuaire téléphonique" (n° 10377)

De **voorzitter**: Mijnheer Doomst, ik hoop dat uw vraag niet gaat over de dikte van het telefoonboek die verschilt van provincie tot provincie.

03.01 Michel Doomst (CD&V): Mevrouw de voorzitter, het gaat over het volume. Ik denk dat het een edele bedoeling van de minister is om de jaarlijkse ronddeling van de tonnen papier aan telefoonboeken zo veel mogelijk af te bouwen. Mijnheer de minister, wij hebben uw intentie kunnen vernemen om tegen 2010 geen papieren telefoonboeken meer aan te bieden, tenzij de mensen daar uitdrukkelijk om vragen.

Naar verluidt blijkt 70% van de Belgen nog een papieren versie te gebruiken. Vandaag moet men zich uitschrijven als men dat boek niet wenst te ontvangen. U zou dat door een inschrijfplicht vervangen. U hebt het ambitieuze plan om het aantal boeken van 4,5 miljoen naar een aantal duizenden te verminderen.

Mijnheer de minister, hoe wilt u dit planmatig aanpakken? Is de procedure van aanpak al uitgetekend? Zal dat van toepassing zijn op alle telefoonboeken?

03.02 Minister Vincent Van Quickenborne: Collega, de papieren telefoonboeken worden in een oplage van 4,5 miljoen exemplaren bedeed. Dat betekent met iets minder dan een halve kilo per boek dat elk jaar zo'n 2.250 ton papier voor de Witte Gids wordt gebruikt terwijl er een elektronisch alternatief bestaat. De productie van deze overbodige boeken vertegenwoordigt de CO₂-waarde van het elektriciteitsverbruik van 315.000 huishoudens gedurende een volle dag. De bijdrage voor het milieu is dus niet te onderschatten.

Er bestaat nu inderdaad een uitschrijfsysteem dat de burgers de mogelijkheid geeft om via internet af te zien van de levering van het telefoonboek. Daar hebben tot vandaag bitter weinig mensen gebruik van gemaakt omdat deze mogelijkheid niet of onvoldoende bekend is. Aangezien vandaag reeds 60% van de huishoudens toegang heeft tot het internet wil ik de uitschrijfactie omzetten in een inschrijfactie, geen inschrijfplicht maar een inschrijfmogelijkheid. De cijfers die bekendgeraakt zijn, zijnde 70%, zijn er gekomen in opdracht van diegene die de boeken maakt. Ik kan mij dus indenken dat hij liever hoge cijfers ziet dan

lage. Ik vind dat zeer vreemd want als ik in mijn omgeving vraag hoeveel mensen dat gebruiken blijken dat er bitter weinig te zijn.

Hoe gaan we dat oplossen? Ik ga niets zomaar forceren. We zijn in gesprek met de betrokken partijen. In de eerste plaats is dat Truvo, het bedrijf dat de boeken verspreidt en dat de mededeling in de krant heeft gezet waarop ik heb gereageerd. Ook Belgacom is hierbij betrokken aangezien het de gegevens aanlevert aan het bedrijf Truvo. We bekijken nu op welke praktische manier we die uitschrijfactie kunnen omzetten in een inschrijfactie zodat ook mensen die niet verbonden zijn met het internet hiervan uiteraard op de hoogte worden gesteld.

Mijn bevoegdheid heeft enkel betrekking op de Witte Gids omdat die in het kader van de universele dienstverlening moet worden gegeven. Dat is een wettelijke verplichting. De Gouden Gids is een puur commercieel initiatief. Daar heb ik als zodanig niets over te zeggen. Ik hoop natuurlijk dat we ook daar het aantal kilo's kunnen verminderen aangezien mensen meer en meer het internet raadplegen – zoals u ongetwijfeld – om opzoeken te verrichten.

03.03 Michel Doomst (CD&V): Ik denk dat het een interessante piste is en dat veel mensen hiervan inderdaad niet op de hoogte zijn en er niet over doordenken. Een heel doorgedreven sensibilisatiecampagne zou heel nuttig zijn. Ik veronderstel dat u daaraan bouwt, om ze dit jaar volop gestalte te geven.

*Het incident is gesloten.
L'incident est clos.*

04 Vraag van de heer Peter Logghe aan de minister voor Ondernemen en Vereenvoudigen over "de introductie van een nieuwe bankbetaalkaart" (nr. 10397)

04 Question de M. Peter Logghe au ministre pour l'Entreprise et la Simplification sur "l'introduction d'une nouvelle carte de paiement bancaire" (n° 10397)

04.01 Peter Logghe (Vlaams Belang): Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, dit is ook zo'n verhaal dat totaal in tegenspraak is met vereenvoudiging, dus met uw kerntaak.

Als we het mogen geloven is Visa, marktleider op het vlak van betaalkaarten, klaar met een nieuwe bankbetaalkaart en wenst die ook zo snel mogelijk op de markt te brengen. Het wordt een concurrent van Maestro en Mastercard.

Op de markt zorgt dit voor een meer complexe toestand in plaats van voor een vereenvoudiging. Het zorgt voor een meer complexe toestand op het vlak van betalen voor de consument. Bepaalde winkels werken immers nu reeds met Maestro en Mastercard. Andere winkels en winkelketens zullen zich wellicht aansluiten bij het nieuwe V PAY Card-systeem. In elk geval, de klant die beide kaarten wenst te gebruiken zal in elk geval tweemaal moeten betalen. De vraag is wie hiermee vooruitgeholpen is.

Mijnheer de minister, u kent de problematiek van deze nieuwe betaalkaart, hoop ik. Meent u dat u bepaalde maatregelen moet of kan nemen? Dringt zich geen overleg op met Visa, met in het achterhoofd het argument van de vereenvoudiging van betalen, om dit juist als oplossing naar voren te schuiven en om Visa proberen te overtuigen om andere oplossingen te vinden?

Kan het nuttig zijn om met de twee grootbanken waarmee blijkbaar reeds een overeenkomst bestaat om deze kaart te gebruiken en te verdelen, van gedachten te wisselen en eventueel een overleg te organiseren indien het overleg met Visa niets oplevert? De banken hebben er immers ook geen belang bij om de klanten tweemaal te laten betalen.

04.02 Minister Vincent Van Quickenborne: Mevrouw de voorzitter, collega, de problematiek is mij uiteraard bekend.

Ze kadert in de SEPA - Single Euro Payments Area - waarbij men een gemeenschappelijke betaalruimte wil creëren in Europa zodat consumenten gemakkelijker kunnen betalen eender waar ze wonen.

SEPA is een goede zaak omdat het zorgt voor vereenvoudiging omdat men vlotter kan betalen binnen de Europese Unie. Het zorgt ook voor een vrije keuze voor de mensen. Als men niet op de ene manier wil

betalen, kan men dat op de andere manier doen.

Aan SEPA zijn drie aspecten verbonden: de Europese overschrijving, die al een feit is; de Europese domiciliëring, die binnenkort in gebruik wordt genomen en de invoering van een Europese betaalkaart. Die is nog volop bezig en hierover gaat uw vraag.

De bedoeling is dat de consument met de Europese betaalkaart toegang heeft tot alle terminals bij banken voor geldopvraging en bij handelaars voor betaling. De handelaar zal de vrijheid hebben om een aanbieder van de terminals te kiezen. Elke terminal moet immers elk type van Europese betaalkaart aankunnen.

Vandaag opereren de meeste nationale kaartschema's als enig kaartschema in een thuisland. In SEPA moeten de kaartschema's echter Europese kaartschema's zijn. In de praktijk bestaan er als internationale kaart slechts twee schema's in Europa, de Maestro van MasterCard en binnenkort de V PAY van Visa.

V PAY is reeds op de markt in het buitenland, maar bij ons zijn er nog geen Belgische debetkaarten met die functie. Wel loopt bij bepaalde grootbanken een studiefase om in zee te gaan met V PAY.

Volgens de informatie ingewonnen door mijn administratie zal de handelaar slechts over een terminal moeten beschikken en zal deze kunnen worden geactiveerd voor zowel Maestro als V PAY. Deze standaardisatie wordt momenteel op Europees niveau uitgewerkt door de financiële sector.

De concurrentie zal dus spelen op het niveau van de abonnementen - hetgeen moet worden betaald door de handelaar - en niet op het niveau van de terminals. Dat zal inderdaad de nodige complexiteit tegenhouden waarvoor u terecht waarschuwt.

Daarnaast is nog een aantal zaken vandaag niet duidelijk. Als overheid stellen wij de belangen van de kleinhandelaars en de consumenten steeds voorop. Zo zullen bijvoorbeeld de volgende elementen worden opgevolgd. Zal een kaarthouder kunnen beschikken over zowel de functie Maestro als de functie V PAY op een kaart? Onder welke voorwaarden zullen de functies worden aangeboden, en volgens welke tarifiering? Het is een terechte bezorgdheid van zelfstandigenorganisaties dat dit op een transparante en correcte manier moet gebeuren.

Het is dus niet eenvoudig om nu al te zeggen wat er precies zal moeten gebeuren. We zullen in de eerste plaats moeten kijken hoe een commerciële aangelegenheid zich zal voordoen.

U moet in elk geval weten dat er vandaag reeds bankinstellingen zijn die kosteloos betaalkaarten aanbieden. Een consument die verstandig kiest, kan nu al genieten van goedkopere bankdiensten.

Alleen moet men kiezen. Ik volg de evolutie van de markt op, samen met de diensten van de FOD Economie die bevoegd zijn voor de mededinging en ook voor de consumentenbescherming.

04.03 Peter Logghe (Vlaams Belang): Mevrouw de voorzitter, het antwoord van de minister was volledig. Ik heb alleen wat vragen bij de termijnen binnen dewelke de terminals alle kaarten moeten kunnen behandelen. U heeft daar waarschijnlijk ook nog geen zicht op. Er zijn inderdaad al bankinstellingen die bankkaarten gratis geven. Het is dus aan ieder om te zoeken en de meest gunstige toestand uit te zoeken. Ik ben blij dat dit tot uw aandachtspunten behoort en zal dit blijven opvolgen.

L'incident est clos.

Het incident is gesloten.

05 Question de M. Philippe Henry au ministre pour l'Entreprise et la Simplification sur "l'augmentation de l'utilisation de la carte Visa" (n° 10474)

05 Vraag van de heer Philippe Henry aan de minister voor Ondernemen en Vereenvoudigen over "het toenemend gebruik van Visa-kaarten" (nr. 10474)

05.01 Philippe Henry (Ecolo-Groen!): Madame la présidente, monsieur le ministre, nous vivons une crise financière d'importance: différents indicateurs montrent en effet des évolutions qu'il me semble nécessaire de suivre de près, notamment l'utilisation de la carte de crédit.

Effectivement, les dépenses liées aux cartes Visa – et autres, j'imagine – ont augmenté de l'ordre de 7% en Belgique en 2008 pour atteindre un montant total de 6,4 milliards d'euros. Les transactions ont suivi la même tendance à la hausse.

En fait, cette impulsion suit ce qu'on observe en Europe: les dépenses liées aux cartes Visa ont bondi de plus de 10% sur la même période. Les chiffres sont donc impressionnants et doivent nous interpeller quant à cette évolution des comportements des consommateurs ou, au moins, nous pousser à nous poser des questions.

Monsieur le ministre, confirmez-vous ces constats chiffrés selon les données à votre disposition?

Comment les analysez-vous?

Établissez-vous un parallèle avec une augmentation de l'endettement à court terme des ménages?

Plus globalement, quelles conséquences cette situation peut-elle avoir sur l'économie, tant directes qu'indirectes?

05.02 Vincent Van Quickenborne, ministre: Cher collègue, le constat émane d'une firme privée et se base sur des chiffres internes de la société en question. Il n'existe pas de chiffres détaillés comparables. Je ne peux que vous renvoyer vers les sites du SPF Économie, Febelfin ou d'Athos qui regroupent des données générales dans ce domaine.

Le réseau européen de cartes bancaires Visa Europe annonce avoir observé au quatrième trimestre 2008 un ralentissement de la croissance des dépenses sur ses cartes bancaires en Europe en raison de la crise économique et financière. M. Philippe Meunier, directeur général adjoint de Visa Europe a déclaré lors d'une récente conférence de presse que "les gens continuent à utiliser leur carte mais dépensent moins. Ce phénomène est dû à la crise actuelle: les ménages font plus attention à leurs dépenses." On peut en conclure que même si l'utilisation de ce type de cartes est en augmentation, cela n'entraîne pas nécessairement un endettement accru des ménages.

En outre, il est important de distinguer les opérations de crédit des opérations de paiement. Le nombre accru de transactions ne porte pas nécessairement sur le crédit en tant que tel mais il peut s'agir de simples paiements, à l'étranger notamment. Ce sont les institutions bancaires qui accordent une carte de crédit ainsi que le montant de la ligne de crédit y attachée. Ces éléments dépendent nécessairement des revenus de la personne qui sollicite la carte.

Il est donc trop tôt pour se livrer à une analyse des chiffres ou pour déceler l'influence du phénomène sur l'endettement des ménages. De manière générale, les questions sur la mesure et l'impact ne pourront recevoir de réponse plus précise qu'après une étude complète que je suis disposé à demander. De toute façon, comme je l'ai déjà déclaré devant cette commission, nous allons nous attaquer au fond du problème du crédit et de l'endettement lors du traitement de plusieurs propositions de loi de vos collègues et de vous-même et de la transposition de la directive 2008/48.

05.03 Philippe Henry (Ecolo-Groen!): Monsieur le ministre, je vous remercie pour ces différentes précisions. Il est évidemment assez ennuyeux de devoir dépendre des chiffres du secteur ou des entreprises et de ne pas pouvoir en disposer directement.

Monsieur le ministre, vous avez raison de dire que les cartes de crédit ne sont pas un mal en soi. On pourrait confondre le moyen de paiement et celui de crédit. Je retiens de votre réponse qu'il n'y a pas forcément une augmentation de l'endettement à court terme. Ce qui est assez caractéristique, c'est que les cartes de crédit sont généralement utilisées en dernier recours par les ménages, lorsqu'ils sont à la limite du surendettement. C'est en effet un moyen facile de reporter des dépenses mais qui pousse les ménages à entrer dans une spirale difficilement maîtrisable.

Monsieur le ministre, à ce stade, vous ne confirmez pas cette tendance. Toutefois, une étude me semble utile car c'est un indicateur important de la manière dont les ménages sont capables de financer leurs dépenses à court terme. Autant, il y a un souci de relance de l'économie et d'une certaine consommation, autant il faut être très attentif à l'aspect endettement des ménages et, plus encore, au surendettement qui à un moment donné n'est plus maîtrisé. J'imagine que nous aurons encore l'occasion de revenir sur cette

question.

Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

06 Vraag van mevrouw Liesbeth Van der Auwera aan de minister voor Ondernemen en Vereenvoudigen over "het leenrecht" (nr. 10663)

06 Question de Mme Liesbeth Van der Auwera au ministre pour l'Entreprise et la Simplification sur "le droit de prêt" (n° 10663)

06.01 **Liesbeth Van der Auwera** (CD&V): Mijnheer de minister, staat u mij toe dat ik mijn vraag vanaf de voorzitterstoel stel?

06.02 Minister **Vincent Van Quickenborne**: Ja, doet u maar.

06.03 **Liesbeth Van der Auwera** (CD&V): Goed, dat vereenvoudigt de aanpak.

Mijnheer de minister, ik heb een vraag aangaande het leenrecht, een principe dat u wel kent. Het leenrecht werd wettelijk verankerd in de wet van 2004 op de auteursrechten en de naburige rechten. Pas in 2004 volgde er een uitvoeringsbesluit dat de concrete modaliteiten regelde.

In 2005 werd de beheersvennootschap Reprobel belast met de inningen en de verdeling van het leenrecht. Dat mandaat werd verlengd tot eind 2006. Bij koninklijk besluit van 15 december 2006 werd Reprobel zonder einddatum belast met de inningen en de verdeling van de vergoedingen voor openbare uitlening.

Reprobel int die vergoedingen dus. Dat doet Reprobel onrechtstreeks, wat wil zeggen: gecentraliseerd, via de Gemeenschappen, die de betalingen verrichten in naam van de openbare uitleeninstellingen waarvoor zij verantwoordelijk zijn. Zo heb ik kunnen noteren dat voor de begrotingsjaren 2006 tot en met 2008 met de Vlaamse overheid een overeenkomst werd afgesloten voor respectievelijk 1.000.000 euro, 1.200.000 euro en 1.350.000 euro.

Krachtens artikel 5 van die overeenkomst zal de Vlaamse overheid in overleg met de controledienst van de federale overheid de verdeling en de uiteindelijke bestemming van de uitgeleende bedragen evalueren in 2008. Een vernieuwing van de overeenkomst werd afhankelijk gesteld van het resultaat van die evaluatie.

In antwoord op een schriftelijke vraag van de heer Paul Delva antwoordde de heer Bert Anciaux, Vlaams minister voor Cultuur, Jeugd en Sport, dat de controledienst van de federale overheid de gevraagde gegevens, dus de verdeling van de gelden en hun bestemming, teneinde de Vlaamse overheid in staat te stellen een evaluatie door te voeren, niet kon bezorgen.

Mijnheer de minister, ik heb dan ook de volgende vragen voor u.

Ten eerste, om welke redenen kan de controledienst die gegevens niet bezorgen? Wat is de caseload van de controledienst? Heeft die dienst achterstand in de afhandeling van dossiers? Hoe wordt dat dan opgevangen? Worden er bijkomende aanwervingen in het vooruitzicht gesteld om te voldoen aan de wettelijke bepalingen? Binnen welke termijn?

Ten tweede, vreest u niet dat een en ander ertoe kan leiden dat Reprobel de vergoedingen rechtstreeks bij de openbare instellingen zal moeten gaan innen?

06.04 Minister **Vincent Van Quickenborne**: Bij brief van 20 februari van vorig jaar heeft de Vlaamse overheid mijn controledienst verzocht om gegevens te ontvangen die haar in staat moesten stellen om een evaluatie uit te voeren van een contract dat klaarblijkelijk werd afgesloten tussen de Vlaamse overheid en Reprobel. De evaluatie van het contract is bedoeld om een mogelijke vernieuwing of verlenging van het contract te analyseren. Daarbij wordt expliciet verwezen naar artikel 5 van het bewuste contract waarin de controledienst – mijn controledienst dus – werd aangeduid om in overleg met de Vlaamse overheid de verdeling en de uiteindelijke bestemming van de verdeelde bedragen te evalueren.

Op 28 maart 2008 heeft het hoofd van de controledienst de Vlaamse overheid laten weten dat artikel 5

waarnaar verwezen werd deel uitmaakt van een contract waarbij ikzelf noch de controledienst op enig moment waren betrokken. In het contract tussen de Vlaamse overheid en Reprobel – dat is een beetje vreemd – worden er verbintenissen opgelegd aan derden, wij dus, die op geen enkele manier betrokken zijn geweest bij de totstandkoming van dat contract. Bovendien moet u weten dat wij slechts op de hoogte werden gesteld over dit contract op het ogenblik waarop wij die brief van 20 februari hebben ontvangen. Wij wisten zelfs niet dat er een dergelijk contract bestond. Ook na de ondertekening zijn wij niet verzocht om toe te treden tot het contract. Daarom werd er in de initiële antwoordbrief van 28 maart gesteld dat er geen informatie kon worden verstrekt.

Dit staat volledig los van de caseload van de controledienst. De door de Vlaamse overheid gevraagde gegevens die nodig zijn om tot een evaluatie te komen dienen in eerste instantie door de tweede partij in het contract, Reprobel, aangeleverd te worden, hetgeen blijkbaar is gebeurd. Inmiddels heeft mijn controledienst echter contact opgenomen met de Vlaamse gemeenschap om de cijfers die de Vlaamse gemeenschap van Reprobel heeft ontvangen inzake geïnde en verdeelde bedragen voor het leenrecht te vergelijken met de cijfers waarover wij beschikken. Het spreekt echter voor zich dat de uiteindelijke evaluatie van de overeenkomst die door de Vlaamse gemeenschap werd gesloten de uitsluitende bevoegdheid blijft van Vlaanderen en dat wij daarin geen enkele verantwoordelijkheid dragen.

Ik ben mij bewust van de voordelen die een gecentraliseerde inning van het leenrecht heeft voor alle betrokken maar ik moet herhalen dat om de redenen die hiervoor werden uiteengezet ik niet verantwoordelijk kan worden gehouden voor het wel of niet vernieuwen van een contract waarin wij geen partij waren. Volgens de laatste gegevens zou het vernieuwen van het bewuste contract ondertussen in onderhandeling zijn. Mijn controledienst stelt zich in dit verband constructief op en is bereid om zowel met Reprobel als met de Vlaamse overheid te analyseren in welke mate in de toekomst kan worden samengewerkt inzake informatie-uitwisseling.

06.05 **Liesbeth Van der Auwera** (CD&V): Mijnheer de minister, ik heb nog twee korte opmerkingen of vragen naar aanleiding van uw antwoord.

Ten eerste, komen de cijfers die Reprobel aan u bezorgde overeen met de gegevens die bij de controledienst voorhanden waren?

Ten tweede, het lijkt mij toch zinvol dat de inning op deze manier verder kan blijven lopen. Het is trouwens toch ook een van de taken van een controledienst om te kijken hoe die inningen gebeuren en hoe de verdeling uiteindelijk gebeurt. Mij leek het op het eerste gezicht niet echt een groot probleem dat die controledienst daarmee werd opgezadeld in die overeenkomst, omdat dit uiteindelijk een van haar taken is.

06.06 Minister **Vincent Van Quickenborne**: In verband met het tweede punt heb ik u gezegd dat er nu op een iets constructievere manier wordt gewerkt. Het is natuurlijk belangrijk als men een contract sluit en men spreekt over een derde, dat men minstens die derde naar zijn mening vraagt. Ik heb ook uitdrukkelijk gevraagd dat die onderhandelingen voor de hernieuwing constructiever verlopen. Dat zal in de toekomst geen problemen meer geven.

In verband met het eerste moet ik u het antwoord schuldig blijven, maar ik beloof het u schriftelijk te bezorgen. De vraag was of er inderdaad een overeenkomst is tussen de beide gegevens.

*Het incident is gesloten.
L'incident est clos.*

*De openbare commissievergadering wordt gesloten om 16.50 uur.
La réunion publique de commission est levée à 16.50 heures.*